

LASTEN OSASTO

SAULT STE MARIE ONT., CAN.
Lasten osasto perustettu. Täällä Sault Ste Mariessa on ollut ihanteellisesti toiminnassa jo kauan aikaa vaan nyt siitä muodostettiin oikein lasten osasto. Tämä nyt on meille lapsille jotain uutta. Lapsit itse toimivat kaikissa tehtävissä ja toimissa keskustellen ja päättäen kokouksissaan opettajain ainoastaan ohjauksessa.

Sanna Kannasto kävi täällä 1 p:nä heinäkuuta puhumassa ja antamassa ohjeita lasten osaston perustamisesta ja koulutuksen järjestämisestä. Lasten osastoon jäseneksi otetaan 5:stä 14:sta vuoteen. Ensimmäinen kokous oli meillä 5 päivä heinäkuuta, jossa valittiin osaston virkailijat. Organisaattoriksi Sirkka Wilson; puheenjohtajaksi Viljo Heinonen, pöytäkirjuriksi VIII Saari sekä johtokunta, jossa on seitsemän henkilöä. Kun nyt johtokunta ensu pitää kokouksensa, niin sitten päätetään koska on seuraava kokous, ja milloin aletaan koulu, lasten kesäjuhlan pitämistä ja muista asioista.

Jäsenmaksu lasten osastossa on 5—10 vuoteen 1 sentti kuukaudessa ja 10—14 vuoteen 5 senttiä kuukaudessa. Toverittaren kirjeenvaihtajaksi va-

littiin minut. Nuoren Työläisen kirjjeenvaihtajaksi Suomeen valittiin VIII Saari. Kokouksessa oli vielä muuta pienempiä asioita esillä.

No nyt tytöt ja pojat, kun meillä on oma osasto niin yhdytään kaikki siihen ja kun koulu alkaa, käydään siellä säännöllisesti, niin me oprimme paljon vaikka se käykin hitaasti. Me tulemme pitämään siellä lystiä että se kaikkia miellyttää ja harmittaa niitä, jotka eivät yhdy meihin.

Täällä on Nuoris-osasto, mutta miksi ne eivät kirjoita Toverittareen? Tervehdys kaikille lukijoille. Ensikertalainen — Kerttu Tuominen.

BRUCE CROSSING, MICH.

Täältä ei näy koskaan kirjoituksia. Minä olen niin nuori, vasta yhden-toista vuoden vanha. Minulla on kolme veljeä: Viljo, Valfrid ja Vilfred ja kaksi siskoa: Vivian ja Elsi. Minulla myös on vuoden vanha valkopäinen lehmä jonka nimi on Melti ja täysiverisiä rahma kanoja ja olen istuttanut paljon mansikan taimia. Tämä farmipaikka näyttää unohtaneen Toverittaren, kun täältä kukaan enempää pikkuinen kuin vanhempiakaan ei kirjoita. — Sylvia Coleman.

ÄITI

(Jatkoa kuudennelta sivulta)

päivästä päivään; ja näistä humoristisissa valloissa, mutta aina osottaneiden pahan tarkoituksen rahvaalle.

Kidistä näytti myös, että hän oli tullut kaukaa, toisesta maasta, jossa kaikki ihmiset olivat yksinkertaista, rehellistä, helppoa elämää, että hän ei voinut tottua tähän elämään ja vastaanottua sitä välttämättömyyteen, että se oli hänestä epäilyttäviä, ja että se herätti hänessä tyyntä päätöstä järjestää se uudelleen oman luonnoksensa mukaiseksi. Hänen naamansa oli kellertäviä, ja silmiään ympäröi keuhkoihin ohkaisia viiruja, äänensä oli aina matala ja käteensä lämpöinen. Tervehtessään äitiä saattoi hän peittää koko käden pitkän, voimakkaisiin sormiinsa; ja sellaisen rohkaisevan kädenlyönnin jälkeen tunsit äiti sydämensä paljoa keveämmältä.

Uusia ihmisiä tuli kaupungista, usein joukossa pitkä, hyvin muodostunut nuori tyttö, jonka ohkaisissa kalpeissa kasvoissa loistivat suuret silmät. He kutsuivat häntä Sashenka-kaksi. Käytöksessään ja liikkeissään oli jotakin miesmäistä; hän ryppisti tummat tuheat kulmakarvansa ukaavan ryppyyn, ja kun hän puhui värisivät hänen suoran nenänsä hienot sieramat.

Hän oli ensimmäinen, joka sanoi: "Me olemme sosialisteja!" Kun hän sen lausui, oli äänensä luja ja rohkea.

Kun äiti kuuli tämän sanan tuljotti hän mykällä hämmästyksellä tytön kasvoihin. Mutta Sashenka virkkoi, silmät puoluimessa, kovan ja päätävästi: "Meidän täytyy uhrata kaikki voimamme uuden elämän järjestämisen vuoksi; meidän täytyy käsitellä ettemme tahdo vastaanottaa palkintoa."

Äiti käsitti että sosialistit olivat murhanneet tsarin. Se tapahtui hänen nuoruutensa päivinä; ja kansa oli sanonut silloin, että tilanomistajat, hauten kostaa tsarille orjien vapauttamisen, olivat vannoneet etteivät ennen leikkaa hiuksiaan, ennen kuin tsari olisi murhattu. Nämä olivat henkilöitä, joita oli kutsuttu sosialisteiksi. Eikä hän nyt voinut käsittää, miksi hänen poikansa ja hänen ystävänsä nimitettiin sosialisteiksi.

Kun he olivat kaikki poistuneet, kysyi hän Pavellilta:

"Pavlusha, oletko sinä sosialisti?"
 "Olen", hän vastasi, seisten hänen edessään suorana ja varmana kuten aina. "Kuinka niin?"

Äiti huokasi syvästi, ja painaen katseensa alas, virkkoi: "Niinkö Pavlusha? Miksikä vainoavat he tsarria; he murhasivat yhden."
 Pavel käveli edestakaisin huoneessa, pyyhkäisi kädellään silmiänsä, ja virkkoi myhäillen: "Me emme tarvitse sitä tehdä!"

Hän puhui hänelle kauan aikaa matkalla, totisella äänellä. Äiti katsoi häntä kasvoihin ajatellen: "Hän ei tahdo tehdä mitään pahaa; hän on kykenemätön pahaan!"

Ja tämän jälkeen undistettiin tuota hirmuista sanaa kasvavalla tuttavallisuudella; terävyys katkesi sen kärkeästä, ja se muuttui yhtä tavalliseksi hänen korvillensa kuin jonkko muita hänelle käsittelemättömiä sanoja. Mutta Sashenka ei miellyttänyt häntä, ja kun hän tuli, tunsit äiti itsensä levottomaksi ja paholuvokkaiksi.

Kerran virkkoi hän vähäenäläiselle, suussa ympärillä tyytymätön piire: "Mikä jäykkä olento tämä Sashenka on! Millä tavalla hän komentaa sinkauttele! — Teidän pitää tehdä niin ja teidän pitää tehdä näin!"
 Vähäenäläinen naurui häneen.
 "Hyvin sanottu, äiti! Te iskitte naulan oikeaan paikkaan! Val mitä, Pavel?"

Ja viitaten äidille, virkkoi hän hyväntahtoinen ilme silmissään: "Sinistä verta ette saa kulvatettua henkilöistä, jossa sitä on, ei edes pumpaamalla!"

Pavel huomautti kuivasti: "Hän on hyvä nainen!" ja kasvonsa punastuivat.

"Se on totta myös!" kiiruhti vähäenäläinen sanomaan. "Hän vaan ei ymmärrä että hänen pitäisi —"

He alkoivat keskustella matalalla äänellä jostakin, jota äiti ei ymmärtänyt. Äiti oli myös havainnut, että Sashenka oli kaikista jäykin Pavella kohtaan, ja että joskus vieläpä torui häntä. Pavel hymyili silloin, vakkeni, ja katsoi tytön kasvoihin tuolla lempeillä katseella, jolla hän oli ennen katsellut Natashaa. Tämäkään ei miellyttänyt äitiä.

Kokouksia alettiin pitää tiheämmin, kaksi kertaa viikossa; ja kun äiti huomasi millä hartaalla halulla nuoris kuunteli hänen poikansa ja vähäenäläisen puheita, sekä Sashenkan, Natashan, Alexei Ivanovitšin ja muiden kaupunkilaisten mieltäkiinnittäviä kertomuksia, unohti hän pelkon-

sa ja pudisti päätään surullisesti, tutkittavaksi Kommunistisen Internationalen kolmen kongressin teesestä, joka päätöksesi siitä koskasta, joka käsittelee puolueitten työtöpoja ja muotoja naisten keskuudessa, joista luettiin ensimmäinen osa, jonka johdosta sitten keskusteltiin ja vaihdettiin mielipiteitä puoleen ja toiseen, joista kävi selville nykyinen ja maailmantila sekä se, mihin tehtävään työväenluokan on valmistauduttava ja mikä merkitys naisten toiminnalla siinä on. Sillä tavoin tulevat kokoukset hyvin hyödyllisiksi ja opettavaisiksi. Toivottavaa olisi, että naiset yhä monilukuisimpina ottaisivat osaa tällaiseen toimintaan, sillä siellä kuin o-

vat naiset ainoastaan keskenään, niin ei tarvitse pelätä jäävänsä alakynteen. — Useinhan kuulee sanottavan, että elään sitä uskalla isoissa kokouksissa käyttäen puheenvuoroja vaikka seuraakin asioita ja on niistä yhtä hyvin selvillä kuin miehetkin. Tämä naisten lukurengas päätti, pitää kokouksensa jokaisena keskiviikkona kello 2 iltaapäivällä ja kestää kokous puolitoista tuntia. Tämä aika ei ole liian pitkä, mutta siinä ajassa voimme paljon oppia ja kehittää itseämme, jota juuri me naiset kipeästi tarvitsemekin luokkataistelurintamalla.

M. K.—kl.

EUREKA, CALIF.

Osaston ompeluseuran myyjäis-ilta ma heinäk. 1 p:nä iltaan onnistui hyvin käsitetyt nousivat korkeaan hintaan. Suuritoisemmat pöytäillat tuottivat sievoisen summan. Puhdas voittoa oli 63 dollaria. Osastolle luovutettiin 50 dollaria. Anna Weijola oli onnekas emäntä, hänelle sattui tikitellä myyty arvokas pöytäillan. Jatkamme työtä edelleenkin tulevan syyskauden aikana. Käykää kokouksissa tämä on virstiksi ja hyöty itsellemme.

Venäjän avust. naisjaosto toimeenpääsee markkina-iltamaa heinäk. 22 p:nä iltona. Ohjelmaa ja tanssia. Kerätyt tavarat järjestetään kauppa-mallin. Tilaisuudessa on saatavana kaikellaista kannutettua ruokatarvikkeita, lapsille önkimistä y. m. Saapukaa toverit markkinakemulihin hädänalaisten hyväksi. — Hilma.

PORTLAND, OREGON.

Portlandin osaston naisjaoston kokouksessa 6 p. heinäk. käsiteltiin seuraavia asioita: Ensiksi ehdotettiin, että otettaisiin kesälomaa, vaan naiset eivät suostuneet siihen, vaan päätettiin kokoontua edelleenkin joka toinen torstai-ilta kello 8. Seuraava kokous on 20 p. heinäkuuta. Valittiin ohjelman suorittajat seuraavaan kokoukseen: runo, Olga Kinnunen; kertomus, Maria Rouutu; teesestä lukee Hilda Siltanen. Päätettiin lukea A. Bebelin kirjottamasta kirjasta "Nainen ja sosialismi" ja keskustella siitä, koska sen sisältö on "vierasta" meidän kaikille naisille, myös velvotettiin kaikki naisjaoston jäsenet hankimaan tiimi kirja itselleen ja tutkimaan sitä kotona, että voi paremmin ottaa osaa keskusteluun.

Sitten seurasi ohjelman suoritus. Runon luki Jenny Lohikoski, kertomuksen luki Rosa Heikkinen, teesestä luki Hilma Harju, joista käytettiin muutamaa selvostavaa puheenvuoroa.

Keskusteltiin Toverittaren sisällöstä nykyisen toimittajan aikana. Kaikki puheenvuorojen käyttäjät olivat kyllä tyytyväisiä Toverittaren sisällöön, vaan arvelivat sen olevan liian vakavaa poliittikka sellaisille, jotka eivät ole vielä periaatteista selvillä, joten siinä saisi olla enemmän keveitä lukemista, että se miellyttäisi laajoja joukkoja.

Ensimmäinen naisjaoston ohjelma- ja näyttöiltama on 30 p. heinäkuuta. Ettei siitä tulisi oikein suuremmosta, päätettiin tilata puhuja Astoriasta. Ehdotettiin Minnie Hietalaa, jos hän suostuu tulemaan sillä ehdolla, että me maksamme kyydin.

Muistakaapas nyt kaikki päivämääriä ja saapukaa silloin haalille. Ohjelma varmasti tulee tyydyttämään kaikkia. — Jenny Lohikoski.

KIRJEITÄ

ASTORIA, ORE.

Naisten lukurengas ensimmäinen kokous pidettiin klubin talolla heinäk. 12 päivänä. Saapuvilla oli 6 jäsentä. Kokous valitsi puheenjohtajakseen toveritar Tyyni Hyrskymurron ja pöytäkirjuriksi toveritar Alno Hyrsköen, kokouksen raportteriksi ja kirjeenvaihtajaksi Toverittarelle allekirjoittaneen. Kokous päätti, että kirjeenvaihtaja valitaan aina yhdeksi kuukaudeksi kerrallaan, joten jokaisella lukurengas jäsenellä on itsekohtaisesti tilaisuus tutustua tehtäviin ja samalla mahdollisuus kehittää itseään niissä.

Kokous päätti ottaa luettavaksi ja